

VIJFDE WARN-DAG (WERKGROEP AMFIBIEËN EN REPTIELEN NEDERLAND)

Op zaterdag 14 maart jl. werd de vijfde bijeenkomst van de Werkgroep Amfibieën en Reptielen Nederland te Nijmegen georganiseerd. Deze dag was in het bijzonder bestemd voor groepeeringsen, die zich bezighouden met daadwerkelijke bescherming van de padden. Als zodanig was ook de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk uitgenodigd, omdat jaarlijks vele leden zich inzetten voor de bescherming van de padden ten noorden van Noordwijk in het Langeveld.

Een groot aantal paddenbeschermingsgroepen bleek op deze bijeenkomst aanwezig te zijn. Voordat het eigenlijke programma begon werd iedere groep in de gelegenheid gesteld een en ander over ieders beschermingsacties op grote borden ten toon te stellen. Dit was naar mijn idee een heel goede gelegenheid om van elkaars reddingsacties kennis te kunnen nemen en ervaringen uit te wisselen. Er zijn al een paar groepen, die werken met tunnels onder de weg. De meesten verzamelen padden in bakken en zetten deze vervolgens over. Het afsluiten van de weg, zoals dat in Noordwijk gebeurt, gebeurt lang nog niet overal. Dit hangt ten dele af van de mogelijkheden ter plaatse.

Vervolgens werden er drie inleidingen gehouden respectievelijk over de hagedissen, watersalamanders en de Gewone Pad. Vooral de laatste inleiding bood boeiende achtergrondinformatie van de pad, waar we in het voorjaar noodgedwongen zoveel mee te maken hebben. Hoewel de pad voor de meeste mensen bekend voorkomt is het eigenlijk een dier, waar lang nog niet alles van bekend is. Vandaar, dat verschillende onderzoekers zich regelmatig met dit dier bezighouden. Padden zijn dieren, waarvan de temperatuur geregeld wordt door de omgeving. Zij kunnen zichzelf alleen opwarmen door op een warm plekje te gaan zitten. Daar de activiteit van de padden samenhangt met de temperatuur, zijn ze 's zomers actief en 's winters inactief. Zij groeien alleen in de zomer en evenals bij de jaarringen van de bomen kun je de groeiperioden zien in de botten van de pad.

Interessant was ook de methode om padden van kleine zenders te voorzien, waarmee de afstanden kunnen worden bepaald, die de dieren afleggen. Tevens kan met behulp van deze zenders de temperatuur van de dieren worden gemeten. Dank zij deze nieuwe methode kon bijvoorbeeld worden vastgesteld, dat tijdens de voortplantingstrek de trek naar het water op de heenweg gericht is en dat de snelheid heen en terug sterk van het terrein afhangt. Ook is bekend geworden, dat de padden tijdens de overwintering veel actiever zijn dan tot dusverre werd aangenomen. Verandert de temperatuur in de bodem dan trekken zij dieper in de grond of gaan zij naar boven. Ze kunnen op deze manier soms meer dan 70 cm. diep wegcruipen.

Op dit moment is bekend bij welke temperatuur de padden actief zijn, of ze een bepaalde terreinvoorkoor hebben, hoe groot hun activiteits-terrein is en of ze plaatstrouw zijn. Ook de zuurgraad van het water als factor voor het voortplantingssucces is een gegeven, dat steeds meer duidelijk naar voren komt.

Aan het einde van de dag vond er nog een levendige discussie plaats tussen verschillende paddenbeschermingsgroepen. Met name het experiment te Roden, waar nieuwe poelen voor padden zijn gegraven, ondervond ruime belangstelling. Tot slot werd geconcludeerd, dat alle beschermende maatregelen slechts tussenoplossingen zijn. Gestreefd moet worden naar het vinden van permanente oplossingen.

C.M.J. Verweij.